

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

933. An, & qualiter sufficiant probationes ad miniculatæ ad probandam unionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

ad quos accedit Card. de Luca *de benef.* d. 49. n. 12. ubi, quod probetur unio concludenter per pacificam quadragenariam cum fama tituli, ex deductis apud Ottoboni *decis.* 179. n. 20. & late in *Bonon. Paroch.* 24. April. 1651. quorum doctrinam Garcias dicit esse contra textum c. 1. *de prescrip.* in 6. & licet hanc eorum doctrinam secuta sit Rota in *Alexand. S. Stephani* 2. Maij & 20. Jun. 1597. revocatas tamen ab ea esse postmodum in eadem causa 15. Februar. 1599. dictas resolutiones, ait *Garc. n. 246. & 247.* Et quamvis ea vera esset, ait tamen *Garc. cit. n. 245. in fine*, eam non procedere, ubi jus commune prescribenti resisteret, uti fit in proposito unionis, utpote odiosa.

10. Respondeo quintò: Ex confessione partis adversa non probatur unio, non secus ac ex ea probari nequit titulus beneficii, aut juspatronatus, ita ut ille, aut illud adjudicari alicui possit. *Castrop. loc. cit. Garc. p. 12. c. 2. n. 274.* contra *Caputaq. decis.* 244. n. 3. & 4. p. 3. *Mascard. conclus.* 14. d. n. 15. &c. apud *Garc. n. 273.* Nisi tamen ea confessio aliis conjecturis & adminiculis coadjuvaretur. *Garc. n. 276. Castrop. loc. cit.* Sed nec tunc quidem, seu concurrentibus cum confessione partis adversæ adminiculis & conjecturis adhuc probari posse unionem, si agatur ad illius Canonizationem, seu ad declarandum, beneficium esse unitum; sed tunc probandam vel per instrumentum, seu literas ipsius unionis, vel per dictas enunciativas antiquorum instrumentorum, vel immemoriam, aut quadragenariam cum titulo; secus, si non agatur ad illius Canonizationem, non secus, ac dicitur de jurepatronatus, ait *Garc. n. 280.* De cetero tamen hanc confessionem, etiam solam, actoris pretendens beneficium tanquam non unitum, sufficere ad imponendum eidem perpetuum silentium ad non impugnandam amplius unionem tradit *Castrop. loc. cit. & Garc. cit. n. 280. citans Aymon conf. 93. n. 5. Rotam decis. 44. de testib. in antiq.*

Questio 933. An, & qualiter sufficiant probationes adminiculate ad probandam unionem?

1. Respondet ad primum Card. de Luca *de Paroch. d. 12. n. 17.* sæpe à Rota firmatum; eas ad id sufficere, & ad *Trident. d. 8. n. 28.* ubi ait: ad probandam unionem adminiculate etiam præsumptiva, & adminiculate probatio, sed ea est difficilis.

2. Respondet quoque ad secundum *cit. n. 28.* quod hæc adminiculate probationes sint difficiles; eò quod adminiculis & argumenta debeant esse univoca, non autem æquivoca, & referibilia ad juspatronatus, vel subjectionem, aut censuacionem. Ait etiam *cit. d. 12. de Paroch. cit. n. 12.* quod in hujusmodi probationibus adminiculis certa & determinata regula constitui non possit super singulorum adminiculorum, vel conjecturarum pondere & efficacia; eò quod, ut habet *ibid. & n. 18.* in uno casu aliqua conjectura seu præsumptiones sufficiant, eadem tamen, aut etiam majores in alio casu sint insufficientes; quia sic unius, vel respectivè alterius facti qualitas exigat: ideoque eadem individuales conjectura, & præsumptiones modò approbata, modò reprobata habeantur (intellige, in tribunalibus, etiam summis ac iisdem, ut Rota) idque cirra repugnantiam & contradictionem, seu mutabilitatem, ut vulgus credit, cum justitia ac fundamento pro casuum di-

versa qualitate. Dum autem hujusmodi adminicula concurrunt cum observantia ac ultimo statu, nimirum provisionis & administrationis talis beneficii, de ejus unione dubitatur, dum v. g. illud non ut vacans collatum fuit, vel etiam in eo ab illo, cujus beneficio unitum pretenditur, constitutus Vicarius, &c. ea, etsi alias levia magnum pondus habent. *Card. de Luca loc. cit. n. 13.* Magni quoque facienda & ponderanda esse adminicula in hac materia unionis probanda, vel excludenda, quando illa deducuntur ex actibus recentibus, & post Concilium Trid. & Constitutionem Pianam, & sic ab anno 1574, secus, si concernant tempus antecedens, utpote quo plures irrepsissent in hac materia abusus, usurpationes, & male gesta, quæ dictum Concilium sustulit, ait idem *Card. de Luca loc. cit. n. 15.* Porò adminiculorum in hac materia unionis æquivocorum, adeoque nullam probationem constituentium (intellige se solis) plura refert *Card. de Luca cit. d. 12. n. 6. v. g.* quod Ecclesia, cujus unio controvertitur, sit constituta in castro aliquo, quod una cum toto territorio spectat ad monasterium aliquod unionem hanc pretendens: quod ipsum ratione temporalis jurisdictionis referri posse, ait, ad juspatronatus potius, quam ad unionem. Quòd Abbas pro tempore illius Monasterii actus plures jurisdictionales in tali Ecclesia exercuisset in Rectores, & Clericos illius; quos ipsos actus jurisdictionales ad juspatronatus quoque, vel aliam prerogativam referri posse, ait *Card. de Luca n. 11.* Quòd plures adint scripturæ antiquæ in Monasterii illius Archivo, enunciantes, quòd dicta Ecclesia recta per Presbyteros sæculares ad nurum Abbatibus amovibiles: ad quod dicit idem *Card. n. 10.* Archivium proprium non probare ad proprium favorem. Quòd Abbates pro tempore providerent de tali Ecclesia, dum ea Parochialis est, sine concursu constituendo Vicarium, quod tamen ultimum majoris ponderis videtur; ait enim idem *Card. ad Trid. d. 8. n. 32.* inter unionis effectus ille præcipuus est circa modum providendi Ecclesiam unitam; præsertim si illi animarum cura incumbat, uti & illud pertinentiæ universitatis honorum ac jurium Ecclesie talis, præsertim Parochialis, ut est jus percipiendi decimas; de qua pertinentia ait *Card. de Luca de Paroch. d. 10. nu. 6.* quòd ea principaliter inspicitur ad dignoscendam factam unionem; secus est de perceptione solummodò aliorum emolumentorum ex dicta Ecclesia, utpote sapiente solum patronalem quandam præminentiam, seu quandam patronalem præstationem in recognitionem protectionis, vel alicujus domini, vel ad pensionem, aut censum perpetuum, ut idem *Card. cit. n. 6.* quamvis tamen etiam stare simul possint, ut Ecclesia sit unita, & quòd decima, aliæque jura sint Vicarij & Ecclesie principali, seu Monasterio ratione curæ habitualis solvatur solum aliqua, etiam modica præstatio ex fructibus. *Card. de Luca de Decimis. d. 11. n. 7.* Vide de iustis præsumptionibus alibi dicta, ubi de unione præsumptiva Parochialis, &c.
